

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Divendres 31 de Desembre de 1897

Núm. 3.438

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, un mes.	Pess.
a provincies trimestre.	350
Extranjer y Ultramar	7
Anuñels, a preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari y en las principales
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Junquera, 6.
No se retornan los originales encara que no s'publiquin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

HORT DE PAU ABELLÓ

tocant á la carretera de
Tarragona

Arrelats molt superiors --Preus ventajosos--Autenticitat garantida.

Per tractar en lo mateix hort ó carrer primer del Roser, n.º 4.

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRO accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

Los demés días en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse
als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

Tos

xions que poden interessar en tot lo que puga venir relacionat ab la concessió de la autonomía municipal, que vindrà, com vindrá ja de Catalunya, com ha vingut la de Cuba.

Lo primer que 'ns ocorre es esbrinar la significació de la demanda del senyor Gay. Suposém que se proposició de que l' document demandant la autonomía municipal, no entranya cap malavolensa ni desconformitat en contra del tal document, sino que obehirà el desitj de que en aquests vuit dies, s' estudihi y reflexioni la trascendencia de lo que 's demana y 's vegi de buscar tots los medis condahents al mejor èxit de lo que 's proposa conseguir. Suposar lo contrari, seria desconeixer la historia política del senyor Gay, que havent militat sempre en las filas lliberals, es avuy un entusiasta corregional del senyor Moret, l' ànima de las corrents autonomistas que informan lo govern del senyor Sagasta, lo qual en sos últims discursos d' oposició, coloca la autonomía cubana per demunt de son probat amor á las institucions monárquicas. Renegar donchs de las corrents autonomistas, seria en lo senyor Gay una irrisió, y estaria ab manifesta contradicció ab sos superiors polítics.

En quant als immensos beneficis que ofereix la autonomía es en và esmentarlos per lo coneiguts que ja son y compresos per tothom, es dir, per tothom que no busqui en l' opressió dels pobles un criminal medi á sas ambicions personals.

Si las colonias y las regions trobarian en ella un medi de viure y prosperar lliurement, entre l' atmosfera de llibertat que avuy los hi falta fins pera respirar, los municipis trobarian en ella algo més que això, hi trobarian lo medi de sacudirse del demunt lo cranch del Estat que 'ls està dessangrant, que 'ls ha dessangrat ja, reduintlos á un estat de postració y de miseria, que avuy, sens excepció de cap classe, més que miralls del poble que representan en sas manifestacions vitals, son los miralls de la seva pobresa. La casa comunal, que era avans y tindria que ser sempre la institució més floreixent y poderosa de la vila, com á representació de tota ella, per obra y gracia del Estat centralizador y ussurpador, es lo cul del sach de totas las engranjas y pobresas de la població.

En l' Estat centralizador, lo Municipi es lo representant del gober per sobre l' poble, quan hauria d' ésser lo representant del poble devant del gober. Lo Municipi respón de la riquesa del poble y l' Estat la cobra. Lo Municipi es lo poble, pero no pot fer res al seu poble, perque 'l poble es del Estat. Ningú mes bé que 'l Municipi sab l' estat de la població, pero hi ha un gober central que li fa las lleys per las quals ha de regirse, y encare que las lleys aquellas resultin inútils ó impossibles dins pe la població; lo Municipi deu ferlas cumplir despiadadamente, perque l' Estat ho mana sense conciencia. No hi fa res que la població no puga pagar un impost exorbitant, lo que no 's paga se queda á deure y 'l Municipi n' es lo deutor, y l' Estat el dia que li dona la gana, embarga lo que vol del Municipi, sens reconeixre que 'l Municipi no pot respondre del deute, perque ell no s' ha fet la llei, que sab que es injusta é impossible de cumplir.

Convé donchs per tots los medis sacudir aquest ominós jutj del Estat centralizador, y á aqueixa obra

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo Municipi de Reus, y la Autonomia.

Per fi, nostre Municipi s' ha decidit á entrar en las sàns corrents que arrastran las ideas y aspiracions del dia y ha donat un pas separat envers lo camí de la seva regeneració. No podía esperarse altra cosa de las moltes y dignas personalitats que d' ell forman part, puig que al no ferlo, haurien fet traició á son programa polítich y al fervent desitj del poble á quins vots deuenen l' ostentar honrosament sa representació en le concell communal.

En la sessió d' avans d'ahir, donchs, se presentà la següent proposició:

Los Regidors que suscriben tenen l' honor de presentar al Excm. Ajuntament de que forman part, la següent proposició:

«L' Ajuntament de Reus creu fidel intérprete dels desitjs y aspiracions dels seus administrats al declarar y acordar lo següent:

Primer. Que ha vist ab profonda satisfacció lo

plantejament de la Autonomía á Cuba y á Puerto-Rico, per entendre que es la solució més conforme ab la Justicia y l' Dret, al enemics que la més eficaç pera obtener en breu plesso la tan desitjada pacificació en la major de las Antilles, lamentant emperc que la solució autonómica no s' hegi posat en práctica avans d' are en aquelles regions, quan presentava més condicions d' èxit.

Segon. Que moltes de las valiosas rahons en que ha fundat lo Gobern la concessió de la Autonomía á les Antilles, tenen perfecta aplicació á las regions històriques y als Municipis de la Metrópoli, que per dret natural y públic la reclaman y desitjan, oposantla al uniformisme y á la centralització que caracterisan l' actual régimen polítich, econòmic y administratiu.

Tercer. Que aqueix régimen sols poden sufrirlo los pobles degenerats ó constituhits en la infància, no los que com lo catalá y demés que formen l' Estat espanyol, tenen llarga y brillantissima historia y plena conciencia de sos drets y llibertats.

Quart. Que las precedents declaracions se posin immediatament en coneixement del Gobern per conducte del Excm. Sr. President del Consell de Ministers.

Casas Consistorials de Reus 29 de Desembre de 1897.

Joan Vergés.—Joseph Jordana.—Pau Font.—Joan Abello.—Julia Nougués.—Frederich Romero.—Miquel Alimba.—Alfons Güell.—Sebastià Massó.

A questa noble y patriótica proposició, so fou acollida per tot lo Consistori ab l' entusiasm de que es mereixedora. Un dels representants del Municipi, lo señor D. Pere N. Gay, demandà que quedés vuit dies sobre la taula, y airis s' aproba.

Aqueixa sessió y questi assumptu, que ha de deixar memoria en los anals de Reus, mereix algunes refle-

deuen cooperar tots los homes de bona voluntat que estimin lo seu poble. Ja sé jo que a alguns no 'ls hi convé, perque l' Estat, entre mil agravis reparteix algun favor, perque necessita alguns favorescuts que l' ajudin a encarrilar y fer marxar la seva injusta obra, pero aqueixos homes no hi deuen ser en una població com Reus, que té una historia brillant, que ha guanyat inmortal fama per lo desinteressat, noble y constant amor que li professen sos fills, ja que tots, tots absolutament se'n engolleixen de tenirla per mare.

Lo Municipi de Reus, donchs, demanarà en pés la autonomia del seu govern interior, y si algun dels seus representants s' hi oposa, si s' oposa al benestar del seu poble, aquell serà l' únic que fins avuy haurà renegat de la seva mare patria, com si Reus fos una població indigne, y en compte de demanar per ella honoras y prosperitats, li desigües cadenes y sufriments en paga de sos crims.

J. ALADERN.

Sessió del Ajuntament

Presidida per lo M. II. señor Alcalde don Joseph María Borrás y Sardà y ab assistència dels regidors senyors Font y de Rubinat, Massó, Abelló, Gay, Quer, Casagualda, Vilella, Mayner, Vallvé, Navas, Briansó, Pallejà, Jové, Nougués, Vergés, Güell, Alimbau, Romero, Jordana, Bartuli, Más y Piqué, tingué lloch, ans d'ahir, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, la de primera convocatoria.

Se llegí y quedá aprobada l'acta de la anterior.

La Corporació Municipal quedá enterada de la comunicació que la Junta del «Gas Reonsense» passá a la Alcaldia manifestant que acceptava l' plazo acordat per l' Ajuntament, fins lo 30 de Juny del any vinent, pera treure a concurs lo servei del alumbrat publich.

Se doná compte de una sollicitud firmada per varis veïns de la piazza de Prim y del Arrabal de Santa Agnès, demanant que l' Ajuntament delegués a una comissió de senyors regidors pera que de comú acort ab la comissió d' aquells veïns, se procures veure si en los terrenos que ocupava l' enderrocat «Teatro Principal» s' hi construïa uns plassa Mercat.

Després d' un petit incident a que doná lloch s' acordà que passés a la secció correspondent pera son dictamen.

Quedaren aprobats los expedients d' exempció del servei de les armes a favor dels minyons Anton Guiot Palau y Pere Gregori Prats.

S' aprobà lo plech de condicions presentat per la secció de Foment y Aygues, pera la adquisició de 2000 metres de matxaca, destinada al arreglo dels carrers y plassas de la ciutat.

Igualment s' aprobà lo dictamen de la secció de Foment emés a la sollicitud del propietari don Anton Sedó y Pamies pera fer obras en una casa de sa propietat.

Quedá rebuljada, pera entendre que no era competència del Consistori, una sollicitud firmada per varis músichs que perteneixian a la suprimida «Banda Municipal», demanant que s' prohibís a la Banda del «Centro de Lectura» ostentar la bandera y premis que aquella portava y guanyá.

Seguidament se dona lectura d' un dictamen de la secció d' Instrucció pública, proposant que l' mestre de Casa la Caritat don Pere Sugranyes Cabot ho fos també de las presons del Estat espanyol, d' aquest partit: al dictamen hi anava atjunt un vot particular firmat per los senyors Briansó y Jové pera que s' mantingués al senyor Marcó mestre de la presó, en son lloch.

Llargament discutit lo vot particular y dictamen lo senyor President declarà que s' pasava a votació, resultant que obtingueren lo mateix número de vots lo vot particular que l' dictamen per lo que s' deixá pera la sessió vinent.

Y acabá l' despaig ordinari.

A proposta del senyor Gay s' acordà que l' Ajuntament contribuís a 100 pesetas als gastos de malaltia y enterró d' un soldat, fill de aquesta ciutat, que escava de retornat de Filipinas, malalt com tots los que de aquella terra venen.

Se llegí una proposició firmada per los regidors senyors Nougués, Jordana, Vergés, Romero, Güell y Alimbau, republicans autonomistas, y per los regidors senyors Font y de Rubinat, Abelló y Massó, regionalistes, demanant que l' Consistori, declarés haver vist ab satisfacció la implantació de la Autonomia a Cuba, é interessés del Gobern de Madrid la seva aplicació a Catalunya, proposició que en altre lloch d' aquest número publiquem integrat, per estimar que la seva importància sisix s' ho mereix.

Sobre tan vital assumptu pera 'ls interessos patris, no s' aygue cap resolució, per haver demanat lo senyor Gay que quedés dement la taula fins a la sessió pròxima, a lo que accediren los senyors firmants de la proposició, com es costum de sempre.

Se llegí també, acte seguit, una proposició que presentà escrita, lo senyor Gay, demanant que l' Ajuntament acordés lo invitar al senyor Piqué pera que deixés le càrrec de primer tinent d' Alcalde, pera l' qual fou elegit, sorprenguent als senyors regidors que forman la majoria y aprofitant una sessió en la que sabian que no podian assistirhi, per trobarse ausents dos regidors y altres dos per estar malalts.

Sosté lo senyor Gay que l' afavorit senyor Piqué no compta ab la confiança de la majoria y que la seva elecció es ilegal, ja que s' oposa al criteri de la lley.

S' adheriren a la proposició del senyor Gay los senyors Font y de Rubinat y Briansó, alegant los que s' hi oposaren, senyors Nougués, Vergés, Jordana é interessat, los mateixos arguments a que recorren en la primera sessió en que l' senyor Font y de Rubinat parlà del mateix assumptu.

En vista de que abdós parts no podian venir a un acort, lo senyor President declarà que s' anava a passar a votació la proposició estricta, aixecantse tot seguit y fugint del saló los regidors autònoms y 'ls tres conservadors, y no quedant majoria absoluta tingué que aixecarse la sessió.

Eran dos quarts de deu de la nit.

CRÓNICA

OBSEERVACIÓNS METEOROLÒGICAS del dia 30 de Desembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. par-ticular
9 m. 3 t.	753 753	100 100	4"	13	Plujes	

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS classe can	
	Maxima	Minim	Term. tipo			
9 m. 3 t.	sol. 13 Sombra 13	5	9	SE. NE.	Cun Nin	67 09

En lo número vinent publicarem lo cartell del «Centre Excursionista de Catalunya» obrint un Certamen pera premiar la millor «Geografia de Catalunya» que en lo correo d'ahir de Barcelona varem rebre.

Durant tota la tarde d'ahir caygué sobre nostra ciutat un ruixat que vingué a refrescar lo fach de nostres carrers y que no deixaria de fer bé a la agricultura.

Ahir tingué lloch en aquesta ciutat la Junta general ordinaria de la «Associació del Magisteri públich del partit judicial de Reus», pera la elecció de membres de la Directiva.

Los individuos que foren elegits son los següents: President honorari, Ilm. D. Agustí Sardà y Llaberia, Conseller de Instrucció pública.

President efectiu, D. Enrich Bages y Codinach. Vice-president, D. Sixto Laguna. Vocal, D. Matias Carrerola. Depositari, D. Francesc Vives Buldó. Secretari, D. Sosendo Rull y Trilla.

Diuen de París que l' drama de Guimerá «Terra baixa», ahont acaba d' estrenarse, ha sigut aplaudit calorosament.

Al final del acte segon lo públich ha cridat a escaña als actors en mitj de trasports d' entusiasme. Las situacions realistas de l' obra han sigut molt calebradas.

Celebrém que l' públich parisench hagi fet justicia al emmenti dramaturch català, y principalment en una obra que aquí no fou prou compresa y apreciada.

La Empresa del Teatre Fortuny nos prega fem públich pera que arribi a coneixement dels senyors abonats que no tenint la seguretat de poguer substituir als artistas que han deixat de formar part de la Companyia, retornarà als que hagin pagat la darrera sèrie de deu funcions que comensa avuy y no desitin acabar l' abono de las mateixas, a qual efecte podrán produhir la corresponent reclamació en Comptaduría.

Diuen de París que «Le Figaro» considera fracassada la política de transigència del senyor Sagasta, en vista dels propòsits dels yankees, y estima que deu reanudar la política d' energia del senyor Cánovas.

Nos sembla que l' diari francés està tocant lo violón de la manera mes desafinada.

¿Quina energia tingué en Cánovas, que s' ha de continuar? La seva única energia era perseguir despòticament a quatre infelissos en l' interior sense tinc de conciencia. Devant dels Estats Units, no podia ser pas mes gallina.

Ans d'ahir morí a Barcelona lo conegut escriptor D. Josep Maria Serrate, director del *Diario del Comercio* d' aquella capital.

Lo senyor Serrate, era fill de Tarragona, ó allí havia fet la seva carrera periodística é inutil dir que la seva mort ha sigut molt sentida entre 'ls tarragonins.

Descansí en pau l' infatigable escriptor.

Ahir nit a las nou en lo «Centre Excursionista de Catalunya» lo senyor don Norbert Font y Sagüé donà una conferencia sobre lo tema: «Un descubriment espeleològich» (teoria de la font de Armenas, Vallirana).

Es de suposar que acudiria molta y distingida concurrencia a escoltar la conferencia del jove y sabi escriptor regionalista a qui tant deu l' excursionisme y la ciència espeleològica de nostra terra.

De veras lo felicitém.

Copíem de *Los Debates de Tortosa*:

«Corre com molt valit lo rumor de que cert polítich, desauçiat fa anys per son incorrecte procedir, ha sufert un fort atach d' enagenació mental, y que en breu ingressarà en una casa de Orats.

Aquí uo ha sorprès la notícia, perque aquell fatal resultat, que deplorém, estava per tots previst ja fa temps.

¡Lo Senyor s' apiai del pobre dement!

No cal estampar lo nom del tal polítich, tots nosaltres lectors poden facilment pronunciarlo no mes que llegint l' anterior suelto.

En lo vapor correlo «Alfonso XIII», que sortí lo dia 21 de la Coruña, s' embarcaren ab destí a Cuba quinze milions de pessetes en monedes de plata. Dita considerable suma va tancada en mil caixas que pesan 86 tonelades.

Tantes n' han vingut d' allà, just es que n' hi tornin algunes. No mes hi ha la diferència que no son las mateixas que han vingut. Las que vingueren los polítichs espanyols las guardan, y aqueixas surten de la pell del país.

Copíem d' un diari de Barcelona:

«Un dels molts somniadors ab lo premi major de la loteria de «Nochebuena» s' ha entretingut en fer los càlculs següents:

Los tres milions de pessetes que constitueixen dit premi componen seixanta milions de monedes de cinch céntims, que colocades longitudinalment mideixen la friolera de 1.500 kilòmetres, y posades una demunt l' altra, es dir, en torre, mideixen 60 kilòmetres, y pesan tres milions de kilògrams, ó siguin 26.086 arrobes.

En dita classe de moneda de cinch céntims fan 3.750 metres cúbichs y 37.500 metres superficials, y podrà empedrar-se ab elles, ben colocades de cantell, com se fa l' entarugat, una extensió de 1.500 metres quadrats.»

Lo recaudat ahir per concepte de *Consums* en la Administració d' aquesta ciutat, puja a la cantitat de pessetes 800.70.

Crónica teatral

Lo benefici de la Sra. Corona

Escassa concurrencia, y en veritat que a ningú va sorprender, fon la que assistí a la funció d' ahir à la nit en lo Teatre Fortuny, à benefici d' aquesta artista, puig pocas simpatias ha pogut captarse en nostre públich durant la temporada, ja que en mes de dos mesos, no mes li hem pogut veurer representar dos obres, «La Dolores» y «Marina» descomptant lo «Chateau Margaux», que no l' va cantar fins à la nit del seu benefici.

Tampoch lo programa per ella escullit, lo primer acte de la ópera «Marina», una cansó del mestre Chapi, l' obra del gènere chico «Los Cocineros» en la que no hi trallava y'l «Chateau Margaux», de qual paper d' Angelina n' estava encarregada, tenia gayre atracció, maxime en un públich que com lo nostre sap apreciar las bellesas que atresorar à las obres y à las partitures y distinguir lo que es xavacó de lo que val.

Res mes que regularà fou la interpretació que capígué al primer acte de la «Marina» y la cansó la cantà

la beneficiada ab bastant de gust, essent à son acabament mol aplaudida y cridada al palco escenich ahont s' hi tiraren desde 'ls procenis del darrer pis uns quants ramells de flors.

«Los Cocineros», obra de la que lo dia dels Sents Ignocents ne parlarem, baix un criteri patriota, val ben poca cosa per l' gust dels catalans, y vale menos encara quan los seus papers se confian a artistas que francament no estan acostumats a fer riure al public per que si; la interpretació, donchs, que obtingué, fou desgraciada per tots los conceptes: la simpática tiple cómica Perez de Issaura, no sabem si perque's trobava malalta o travallava de mala gana, nos feu una *Tulita* desconeguda y cantà los couplets ó lo que siga de «Los Cocineros» que ni de las butacas se li sentian. Artista de pretensions com es ella, ho no deu acceptar lo que à son criteri li rebaixa la dignitat artística ó al acceptarlo ha de procurar sortirne ayrosa y agradar al public que aquest paga pera sentir cantar y veurerlos treballar ab amor y té.

Dels demés, è excepció del Sr. Segura que feu molt bé son paper de *Becerro*, no cal parlarne.

Ciertas cosas vale mas olvidarlas que diu lo simpàtic *Rey que rabió*.

Y entrém á la execució del «Chateau Margaux»: què com va anar?

Végintho: una tiple d'òpera que à tenir quelcom d'artista hauria de perteneixer al gènere tràgich, la senyoreta Corona, intentant interpretar una tiple cómica de sarsuelets y de les que la mateixa habilitat que tenen en la veu han de tenir á las camas: per gallant jove, lo *Manuel*, un corista ó partquin, y per barba, lo *Baron*, una segona part: y D.ª *Leura*, y lo *José*, criat, á càrrec de la característica Sra. Martí y tenor cómich Sr. Casas respectivament, que estiguieren bé, sobre tot la Sra. Martí, que gracies à ella se trobava plena la escena.

No obstant, del travall dels senyors Fernandez y Saldivar no podém queixarnos.

Y torném á la beneficiada, Sra. Corona, dispensantli lo malament que digué los recitals y lo malament que feu la porcuna *Angelita*, una corista l'hauria fet millor, pera parlar sols dels cantabils.

Esperavam d'ella y eb nosaltres lo públich, que ab sa bonica veu hauria fet primors en los tres senzills números de música: desgraciadament nos equivocarem y estem segurs que al sentirla tothom trobava en falta à la tiple d'òpera, com trobavan en falta à artistas de menys pretensions que ab anterioritat à ella nos havian fet assaborir aquella música.

Arrans una ovació monstruosa é inmerescuda que 's tributá á la Sra. Corona, varèm dir que era una artista bastant discutible y avuy nos afirmém en aquell judici: la Sra. Corona, à qui mon amich *Teotimo* la considerava artista celebrada, no te res mes que una bonica veu y bastant potent: faltada d'educació, è excepció dels aguts que ataca ab valentia, no surten de sa gola en ritmica candencia las notes, ni metisa cap passatge, ni sab modular la veu pera que aquesta expressi en vigor sos sentiments.

Los aplausos obtinguts en lo «Chateau Margaux», feren donchs, de cortesia, no de premi á sa labor, y en aquest sentit, nosaltres hi afegim lo nostre.

En resumen: un benefici fret, com pochs se n' han vist en lo Teatre Fortuny.

Pera shir estava anunciada la «Marina» y segona representació de «Chateau Margaux»: la primera's representà interpretant ab la indulgencia del públich lo paper de protagonista, la simpática y discreta tiple Sra. Lluisa Perez Cabrero; y la segona quedà suprimida.

Lo cambi obéhi á que la tiple Sra. Corona, no sabém per quin conducte s'enterà que s' intentava tributarli una ovació de xiulets y després d' interessar del Sr. Aldalde que la deixessin tranquila, se decidió á no cantar, per lo qual la Empresa la va despatxar.

Ha trigat en vindre aquesta resolució de la Empresa; més aixís li servirà d'experiencia que las manifestacions de simpatia que necessitan caliu del foix pera fabricarse, tenen escàs valor.

La llàstima es que la culpa d' uns quants l' hem pagada tots: públich, artistes y empresa.

Si aquella nit que la Sra. Corona no volia cantar en lloch d' aplaudirla se l' hagués xiulet, com se me reixis, l' escàndol d'ahir no hauria vingut.

La funció que aquesta nit tindrà lloch en lo Teatre Fortuny serà á benefici del coro.

Li hi desitjém una bona entrads.

F. C. E.

SECCIO LITERARIA

Lletreta

Fresca com una rosa
que 's cull al dematí,
com la fonteta hermosa
de líquit rajoli,
lleugera com llebreta
com anech en l'estany,
es la rica nineta
per qui jo exhalo un plany.
Son capet, n' es parada
de blat en Juliol,
montanya sedejada
que hi tocan raigs de Sol.
Petita sa boqueta
ab mel que no n' engany;
si n' es de boniqueta!
la que m' fa exhala un plany.
Sos ulls, marrons de dolura
qu' enveja l' angelet,
si pogués jay! criatura
posarli un petonet
en sa blanca galteja
sens pena, sens afany,
perque es ella soleta
per qui jo exhalo un plany.
Ma boja fantasia
me porta somnis d' or,
que satisfets viuria
tenint sempre son cor.
Tenint á la Carmela
fora l' meu cor nou tony
y ella dolsa aucelleta
cantant de amor un plany.

JOANET PUIG.

SECCIO OFICIAL

Registre ci vil

del dia 29 de Desembre de 1897

Naixements

Josepha Bosch Rey, de Romón y María.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Cap.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Silvestre.

Sant de demà.—La Circunscrició del Senyor.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	84·65	Filipinas	
Exterior	80·72	Aduanas	96·50
Amortizable		Cubas 1886	95·55
Frances	14·90	Cubas 1890	78·25
Norts	21·85	Obs. 6 0 0 Fransa 74·25	
Exterior Paris	61·06	Obs. 3 0 0 >	39·60

GIROS

Paris	33·40	Londres	33·58
-------	-------	---------	-------

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptai y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	84·65	Frances	12·
Exterior	80·72	Cubas vellaz	94·72
Colonial	94·35	Cubas novaz	19·37
Norts	21·85	Aduanas	56·50
Obligacions Alimentaria	81·50	Obliga. 3 0 0 Fransa	12·
		Philippines	20·15
		PARIS	
Exterior	61·06	Marts	
		GIROS	
Paris	24·16	Londres	22·00

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los còrredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauradó Prats, don Jean Vallés Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres	à 90 dies fetxa.	diner
»	à 8 à vista.	»
París	à »	operacions
Marsella	à 30 »	»
		VALORES LOCALS DINER PAPER. OPER.
		ACCIONS 010
Gas Reusense	850	010
Industrial Harinera	150	010
Banch de Reus	520	530
Manufacturera de Algodon	70	100
C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.	150	150
Societat Hidrofòrica	135	150

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 29

De Cette en un dia v. «Comercio», de 321 ts., ab becos buits, consignat als Srs. Casaseca y Terré.

De Barcelona en un dia lluit «Enriques», de 34 toneladas, en lastre, consignat à D. Joan Mallol.

Despatxades	100
Pera Civitavecchia berg. gol. «Baltasar», en lastre.	
Pera Sant Carlos de la Ràpita llaut «Teresa», en lastre.	

Pera Cette v. «Comercio», ab vi.

TELEGRAMAS

Madrid 30.

Telegrafian de Washington que l' Minister de Relacions Extrabrigueras ha desestimat la reclamació de la viuda del destitut Ruiz que demanava 75.000 dollars el govern espanyol.

Aquesta notícia ha causat bon efecte entre l' element nort-americà favorable à nostra nació, afeintse que l' govern nort-americà deu procurar no posar obstacles à Espanya, màxime quan dintre lo terme de 48 horas, comencera à regir à Cuba lo nou régime que permetrà concedir grans ventajes als Estats Units, entre elles la relativa à les novas tarifes que regiran en los tabacos.

—A Méjich lo destre Mezzantini recull molts aplausos.

Lo diumenge se celebrarà son benifici.

—Diuhen de Nova York que les autoritats de Mobile (Alabama) han detingut un barco sospitos, suposant que anava á conduir una expedició filibusteria à Cuba.

Lo bárco fou registrat sens que l' regoneixement donés cap resultat.

—Un despaig particular de la Habana diu que l' general Pando prepara importants operacions militars per assegurar la navegació del riu Gante.

—Un lacónich despaig de la Habana diu lo següent:

«Lo general Blanco sortirà á operacions avans de Reys. S' ignora l' punt shont se dirigirà.»

—Lo general Lopez Dominguez ha cumplimentat à S. M. la Reina.

—Ja pot ser considerada com un fet la unió dels possibilistes ab los ministerials.

Diversions públiques

Teatro Fortuny

Companyia d'òpera y sarsuela espanyola DIRIGIDA PER LO MESTRE

D. FRANCISCO PÉREZ CABRERO

Funció per avuy.—Segon abono.—1.º de la cuarta sèrie.—A benefici del coro d' homes, quins lo dedican als Srs. obonats y al públich en general.—Se posarà en escena la sarsuela en 3 actes «La Bruja» y l' primer acte de la sarsuela «El Diablo en el Poder». Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paradis 2.

A dos cuarts de nou en punt.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Sercey de trens que regirà desde l' dia 1 de Setembre de 1897.

SORTIDAS DE REUS.—Matí: 4·10, 9·06.—Tarde: 2·32, 3·45.

SORTIDAS DE SALOU.—Matí: 4·56, 10·46.—Tarde: 5·10.—Nit: 7·25.

Las horas se regiran per lo meridià de Madrid.

Imp. de G. Ferrando.—Plaça de la Constitució.

